

G r o f : Matiček naj pernese moj plajš!
S u z a n a : Al imate slabu serce?
G r o f : Ne, ne... te ferdamane hlače! (Cela družba se komej od smeha nazaj derži, vunder nekatirim uide.)
Z o i s : Toku ste nas prestrašili!
J a p e l : Dokler ni hujšiga, še mene ni treba poleg.
S u z a n a : Zdej vam vsaj ne bo treba v kočiji stat! (Matiček pernese plajš inu ga grofi ogerne. Dame inu nekatiri so stran stopili.)
G r o f (skuzi zobe inu za se): Ta zlodjeva jegra! Inu glih pred damami! Ich werde ihm schon zeigen! (Cela družba se po malem damu spravlati začne.)

IZ KAJKAVSKE ZBIRKE „OGNJI I ROŽE“

IVAN GORAN — KOVAČIĆ

MARTINOVA BRADA

<i>Stari oča Martin</i>	<i>Baš o stotem letu</i>
<i>Bil je veseljak —</i>	<i>Oči je zaprl,</i>
<i>Do sto let je živel,</i>	<i>Na postelj se prožil,</i>
<i>Vavek zdrav i jak.</i>	<i>Z bradó se prostrl</i>
<i>Z bradó se je gizdal</i>	<i>— Ko z belém pokrovom —</i>
<i>Beló ko oblak.</i>	<i>I tiho je vmrl.</i>

Potlje sake noči
Dok misec svetí,
Na grobu je svétlo
Pod kem Martin spi —
Velido da brada
To mu se belí...

ČRNI OBLAKI

Črni oblaki: prnjávi siromaki,
So gladni žita, žejni vinské loze.
Črni oblaki: bogáti siromaki —
Kè siromaško bogastvo so: soze.

Črni oblaki! — kunó ji seljaki,
Pa projdó spat za breg kade ni vroče.
Črni oblaki! — prosijo seljaki;
I pride jen po jen i š njimi joče.